

Retrage-te și stai singur cu Dumnezeu

Paul Washer

illbehonest.com/romana

Ce nu se poate învinge prin rugăciune? Răspundeți-mi! Ce nu poate să facă mâna Celui Atotputernic? Răspundeți-mi! Ce pot face mâinile tale firave? Răspundeți-mi! El poate darâma Cortina de Fier într-o singură zi. El poate converti o națiune într-o oră. Cheamă-L! Crede-L!

Isus era un om al rugăciunii și doar am notat aici câteva versete și vă voi citi câteva ca să puteți înțelege importanța rugăciunii în viața Domnului Isus Hristos. Iar apoi să înțelegeți că dacă rugăciunea a fost atât de importantă pentru Fiul Întrupat al Dumnezeului Cel Viu, cu cât mai importantă ar trebui să fie rugăciunea pentru noi? Cu cât mai mult ar trebui să depindem noi de rugăciune? Isus a dus o viață de rugăciune, acesta este primul lucru pe care vreau să-l vedeți. În Luca 5:16 scrie: “Dar Isus se retrăgea adesea în pustie și se ruga.” Știți, adesea când găsim ceva ce ne place mult, spre deosebire de ceea ce facem pentru că suntem nevoiți, noi încercăm să ne sustragem și să facem acel lucru. Un bărbat poate că va dori să se sustragă de la munca grădinii pentru ca să se uite la un meci. Un bărbat poate că va veni de la lucru devreme ca să meargă la vânat. O soție poate că se va sustrage ca să meargă la Mall. Ei se retrag la lucrurile pe care le plac cel mai mult. Nu este o crimă că Isus Hristos și lucrul Împărăției pare aproape să fie lucrul de la care vrem să ne sustragem? Am auzit un evanghelist spunând o poveste. A venit, a coborât din avion, a fost primit de către pastori și imediat l-au luat să joace golf. -Nu am nimic împotriva. Eu, unul, n-am jucat golf niciodată.- Dar l-au dus pe terenul de golf, -și ăsta e un lucru frumos. Presupun c-au văzut că avea nevoie de odihnă.- și în timp ce mergeau acolo, în timp ce se jucau golf, evanghelistul doar a menționat: “Știi, Domnul este atât de bun. Acum câteva zile El a...” iar celălalt predicator l-a oprit pur și simplu, zicând: “Hai să nu vorbim despre serviciu aici. În locul acesta ne vom odihni.” Singurul loc unde te vei odihni vreodată este în Isus Hristos! Și știi când umbli cu Dumnezeu. Când? Când te duci la o parte ca să fii cu El. Când spui: “Este atât de mult, am atât de mult de făcut, atâta muncă istovitoare, atâta trudă; doresc doar să mă pot retrage ca să fiu cu El pentru o clipă. Căci El este Cel la care evadez. El este locul meu de odihnă.”

Când rugăciunea devine o povară, noi nu suntem asemeni lui Hristos, nu suntem ca Isus. Spune că El se retrăgea în pustie și se ruga. Observați că El obișnuia să meargă în pustie. Prietene! Lumea, până și biserica, este atât de plină de zgomot! Atât de plină de zgomot încât din când în când, pastorii în special, trebuie să vă retrageți și să mergeți într-o pustie unde nimeni nu vă poate găsi și să-L căutați pe Dumnezeul vostru. Și fiți foarte atenți ca uneori să nu luați toate acele cărți cu voi, deoarece pentru mulți Isus Hristos poate deveni doar o exegeză corectă, hermeneutică corectă, un lucru de studiat în loc de o persoană de iubit. Isus se retrăgea. În Matei 14:23 scrie: “După ce a trimis mulțimile acasă, El s-a dus în munte singur să se roage. Iar când s-a înserat El era singur acolo.” Cineva a spus: “De ce avea Isus nevoie să se roage atât de mult? El era Fiul întrupat al lui Dumnezeu.” Vom vorbi despre aceasta, dar, mai întâi, dați-mi voie să vă arăt nebunia acestei întrebări. Poate că El întotdeauna dorea să meargă la o parte și să fie cu Dumnezeu doar pentru că ÎL iubea, pur și simplu. Pentru că ÎL iubea.

În Luca 6:12-13 scrie: “În zilele acelea, Isus S-a dus pe munte să Se roage și a petrecut toată noaptea

în rugăciune către Dumnezeu. Când s-a făcut ziuă, a chemat pe ucenicii Săi și a ales dintre ei doisprezece, pe care i-a numit apostoli.” Dă-mi voie să te întreb ceva: A trebuit vreodată să iei o decizie foarte grea? Ai petrecut vreodată toată noaptea în rugăciune ca să faci asta? Dacă răspunzi: “Nu!” îți voi spune: “Iată că am găsit un om mai tare decât Isus.” Nu este uimitor că Hristos mergea deoparte și petrecea întreaga noapte în rugăciune pentru a discerne vocea Tatălui spre a-i alege pe oamenii care trebuiau să fie aleși? Dar noi suntem superiori la capitoul acesta! “Nu mai este atâta nevoie de aceasta.”

El continuă în Matei 26:36 - Atunci Isus a venit cu ei într-un loc numit Ghețimani și a zis ucenicilor Săi: “ședeți aici până Mă voi duce acolo să Mă rog.” “ședeți aici până Mă voi duce acolo să Mă rog.” Cine-ar putea uita grădina Ghețimani? Cine-ar putea uita războiul care s-a dat în acel loc? Prietene, când El s-a ridicat de pe genunchi, bătălia s-a încheiat. Războiul se dăduse acolo. Cu câte lucruri trebuie noi să ne luptăm? Pe câți filistenii trebuie să-i suportăm - dintre aceia care locuiesc în țară și ne sunt ca niște ghimpi. De ce? Pentru că noi nu abordăm problema asta. Nu ne ducem la Domnul și nu ne luptăm până ce victoria este obținută. Isus Hristos a învins în grădina aceea și a învins luptându-se în rugăciune și câștigând victoria. Pasajul acela “Soiul acesta nu iese decât cu post și rugăciune.” Nu se referă doar la demoni, dragul meu prieten. Sunt atât de mulți munți în viața ta, atât de multe obstacole, atât de multe lucruri în viața ta care caută să te abată, să te oprească. Și ele vor rămâne acolo. Pentru că unele din acele lucruri nu dispar pur și simplu doar prin consiliere. Ele dispar dacă tu cazi cu fața la pamânt înaintea lui Dumnezeu până când El te izbăvește. Isus a fost un om al rugăciunii. A arătat-o în fiecare aspect al vieții Lui.

Versetul 1 zice așa: “El le-a spus o pildă ca să le arate că trebuie să se roage necurmat și să nu se lase.” Aceasta e învățătura lui Isus Hristos. Chiar acolo. Dacă vrei să rezumi tot ce a învățat El despre rugăciune, “Trebuie să ne rugăm în orice vreme.” Acum, tinerilor, să vă învăț ceva care vă va ajuta. Aud atât de mulți tineri azi spunând: “Păi, eu nu am un timp anume când mă rog, eu sunt genul... știi... practic prezența lui Dumnezeu de-a lungul zilei dar nu am cămăruța aceea ascunsă unde merg.” Lasă-mă să-ți spun ceva, tinere: Nu există o altă cale prin care poți învăța să practici prezența lui Dumnezeu decât dacă petreci mult timp în rugăciune tainică. Puterea de a practica prezența lui Dumnezeu, puterea de a trăi o viață de rugăciune, de a vorbi cu Tatăl întotdeauna - aceasta se naște din timpul tainic cu Domnul. Perioade de timp cu Domnul în rugăciune. Și El a zis: “Trebuie să vă rugați neîncetat și să nu vă lăsați.” Inițierea rugăciunii nu este niciodată problema. Vă dați seama de asta? Ai inițiat atât de multe cereri înaintea Tronului. Întrebarea e: “Te-ai luptat în rugăciune?” Ai insistat până ai obținut? Ai continuat? Există în inima ta, în mintea ta sau pe bucăți de hârtie cereri care, probabil au rămas acolo timp de 15 ani? Însă tu spui Domnului: “N-am să Te las să pleci!” Este atât de ușor să inițiezi rugăciunea... Dar să perseverezi în acea rugăciune! Așadar El a spus că ar trebui să ne rugăm neîncetat și să nu ne lăsăm, căci renunțarea înseamnă tocmai sfârșitul oricărei rugăciuni. Iar apoi El spune în Luca 18:8, ceva ce eu consider a fi unul dintre cele mai triste versete din întreaga Biblie. Spune așa în 18:8. “Eu vă spun că le va face dreptate curând. Totuși, când va veni Fiul Omului, va găsi El credință pe pamânt?” De ce este atât de trist? Isus tocmai le dădea o pildă ca să le demonstreze de ce ar trebui să se roage întotdeauna și să nu se lase. E aproape ca și cum Hristos ar zice: “Ascultați! Tatăl Meu este credincios, Cuvântul meu este adevărat, El vrea să facă mult mai mult decât am cere sau gândi noi vreodată. Vă spun: Cereți și vi se va da. Bateți și vi se va deschide. Căutați și veți găsi.” Iar apoi Domnul se oprește și zice: “Dar, când Mă voi întoarce, oare voi găsi pe cineva care crede asta?” “Mă

va mai crede cineva pe cuvânt?”

Noi ne-ndoim atât de mult nu numai de Cuvântul scris infailibil al lui Dumnezeu. Ne îndoim atât de mult de caracterul lui Dumnezeu când nu profităm cu îndrăzneală de promisiuni. Ori nu avem pasiune pentru înaintarea Împărăției Lui ori credem, cumva, că aceasta poate înainta prin puterea firii, puterea intelectului, puterea structurii eclesiastice.

Doamne, mă rog pentru poporul Tău, mă rog pentru oamenii Tăi, sfinții Tăi dragi de-aici. Revarsă asupra lor un duh de rugăciune și cereri. Fă-i, Doamne, să vadă că prin insistență se câștigă bătălia și că cel mai firav, cel mai puțin dotat dintre noi, cel mai mic om din seminția cea mai mică a Sionului, poate câștiga mai multe victorii decât cel mai mare luptător dintre cele 12 seminții prin rugăciune, căutând Fața Ta, slăvind puterea Ta, nu punându-și încrederea în firea pamântească. Doamne, ajută-ne. În Numele lui Isus. Amin.